

(י) מצות עשה לדבקה בו יתברך, שנאמר (דברים י, כ) ובו תדבק, הינו תקף האהבה שלא יפרד עוד ממנו אפלו רגע, והכתוב חלק האהבה והדבקה בשמים, שנאמר (שם י"א, כ"ב) לאהבה את ה' אלהיהך לשמוע בקולו ולדבקה בו. וכתב הרב בעל חובת הלבבות (פתיחה לשער אהבת ה') שענין הדבקה היא אהבה הנאמנה והלב השלם כמו שנאמר (משלי י"ח, כ"ד) ויש אוהב דבק מאח. וזה לשון הרמב"ן בחמש: (דברים י, כ) ובו תדבק, שתהא זוכר השם יתברך תמיד לא תפרד מחשבתך ממנו בביתך ובכלתך בדרך ובשכבך ובקומך עד שיהיו דבריו לבני אדם בפיהו ובלשונו, ולבו איננו עמהם, אבל הוא לפני ה'. ויתכן באנשי המעלה הזאת שתהא נפשם גם בחייהם צרוכה בצרור החיים, כי הם בעצמם מעון לשכינה, עד כאן, (ממנו פרט"ג).

(יא) לשון רמב"ם (פרק י' מדעות הלכה ב'): כף אמרו חכמים בפרוש מצוה זו, הדבק בחכמים ובתלמידיהם כדי ללמד ממעשיהם, לפיכך צריך אדם שישתדל שישא בת תלמיד-חכם וישיא בתו לתלמיד-חכם ולאכל ולשתות עם תלמיד-חכם ולעשות פרקמטיא עם תלמיד-חכם ולהתחבר עמהם בכל מיני חבור, שנאמר (דברים י"א, כ"ב; ל, כ) ולדבקה בו, המתדבק בהם כאלו דבק בשכינה, וכן צווי חכמים והוי מתאבק בעפר רגליהם והוי שותה בצמא את דבריהם, עד כאן, (ענף מצוה).

(יב) ליראה תלמידי חכמים, שנאמר (שם ו, י"ג) את ה' אלהיהך תירא ודרשו (בבב"ב דף נ"ו). את לרבות תלמידי-חכמים, וכל דאתרבי מאת דאורייתא הוא, כדהוכיחו רמב"ן ורשב"ץ [בפרש השני] בראיית ברורות, (ענף מצוה).

(יג) לאהבה תלמידי-חכמים כבניו, שנאמר (שם ו, ה) ואהבת את ה' אלהיהך, את לרבות תלמידי-חכמים, וכן מצאתי למפרשים. ונוהגת בזכרים ובנקבות.

ואמרו בפרק במה מדליקין (דף כ"ג): מאן דרחים רבנן הנין ליה בנין רבנן, מאן דדחיל מרבנן הוא גופיה הוי צורבא מרבנן. ואי לאו בר הכי, משתמעין מיליה כצורבא מרבנן. ופרש רש"י דרחים אוהב, הנין ליה בנין רבנן ואהבתו להם כאב על בן, עד כאן לשונו*). ואמרו במסכת כתובות (דף ק"ג): על יהושפט מלך יהודה כשהיה רואה תלמיד-חכם היה עומד מכסאו ומנשקו ומחבקו. וכן בגילקוט במלכים סימן רכ"ד אמרו על אליהו ז"ל כשהיה רואה בני אדם צדיקים היה מגפפן ומחבקן ומנשקן, (ענף מצוה).

* עין להלן סוף פרק י'.